

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ære og Priis og Dyd

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ære og Priis og Dyd", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid112080/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

2 O lille Jesus min!
Saa faer og saa fiin!
Om Dig Guds Engle kvæde
I Himlen Dag og Nat,
Vær Du min Lyst og Glæde!
Vær Du mit Hjertes Skat!
Saa faer jeg Kronen fat! ;:

3 O store Kiærlighed,
At Du kom til os ned!
Vi var jo reent fortabte,
Ved Fald og slen Udyd,
Nu bringer Den os skabde
Dog Fred med Engle-Lyd!
O det er Hjertens-Fryd! ;:

4 O hvor er Glæden sand?
I Jesu Fædreland,
Hvor Engle-Skarer mange
Ophøje Gud især,
Med glade Takke-Sange,
For Han de Smaa har kiær!
O, var vi Alle der! ;:

No. 168. *)

1 Ære og Priis og Dyd!
Vi med Fryd
Os barnlig paa Gud-Fader
Forlader:
Vi var i Nød saa længe,
Dog hørde Han vor Bøn,
Og som Han saae os trænge,
Han sendte os sin Son!

*) Vor Dansk-Latinske Jule-Sang »Priis og Ære og Dyd, ganske meget,
Summo Jesu Christo, pro isto.«

Thi vilie vi nu sjunge
Med Hjerte og med Tunge
Hans Priis, saa godt vi kan!
Sjunger, alle Mand!

2 Engelen har os Trøst,
Med sin Røst,
Guds-Fred han bød i Stuen
Jomfruen,
Han sagde: med dig være
Vor Herre, Jomfru skøn!
Undfang i Dyd og Ære
Og fød Guds egen Søn!
Det vilde Eva giernæ,
Men havde ei den Stjerne!
Nu op fløi Naadens Dør,
Lukket var den før!

3 Himmel er skabt og Jord
Af Guds Ord,
Dog voldte under Hjerte
Ei Smerte
Den himmelhøie Kæmpe,
Da Ham en Jomfru bær;
Saa veed Han sig at læmpe,
Er aldrig Byrde svar,
For Han fra Himmerige
Kom til os, som vor Lige,
Kom hid paa Barneviis!
Gud skee Lov og Priis!

4 Ret i en salig Tid
Kom Han hid,
Da glemde deres Møde
De Døde,
For de fik det at vide,

At født var Folkets Ven,
Som tog vor Sorg og Kvide,
Og gav os Fryd igien,
Paatog sig Verdens-Møden
Og kom med Raad for Døden!
Det Barn af Hjertens-Grund
Priser allenstund!

5 Vel os, at vi er skabt,
Ufortabt,
Nu Bod paa Alt mon raade
Guds Naade,
Thi love vi saa gierne
Vor Drot fra Bethlehem,
Som vil os mægtig værne
Og føre salig hjem,
Lovsyngte Morgen-Røden,
Som frelste os fra Døden!
Med Ham fra Stjerne-Top
Livets Soel stod op!

6 Sorg er til Glæde vendt,
Klagen endt,
I Lov-Sang kiendes Fryden
Paa Lyden;
Var Han ei født og kaaret,
Guds Søn i Moder-Skiød,
Os Arme var beskaaret
Den bittre, haarde Død,
Ved Jomfruen benaadet
Paa Vaanden Bod er raadet,
Nu takker gladelig
Gud i Himmerig!

7 Født haver Mø en Søn,
Faur og skøn,

Gientødt blev Yndigheden,
Herneden,
Ved Sang af Engle-Skare
Om Herrens Fødsels-Dag,
Om Verden frelst af Fare,
Guds Fred og Velbehag,
Som vilde Sorgen vende
Til Glæde uden Ende,
Os bær paa Barnevils
Ind i Paradis!

No. 169. *)

1 O Jesu Christ, som Manddom reen
Paatog i Jomfru-Livet,
Som En af os med Kiød og Been,
Til Haab og Trøst os givet,
Stor Kiærlighed Dig saa neddrog,
For Synd os løkked, Død os tog,
Og Helved stod os auben!

2 Derover Du forbanned Dig,
Og vilde det ei lide,
At Djævelen os tog til sig,
Men tappert ham bestride,
Begav Dig saa i Verden ned,
Og kiøbde os en evig Fred
Alt med din Død og Pine!

3 I Naade Du os siger til,
Saa vidt som Skyer blaane,
At Du, vor Herre god og mild,
Os frelse vil og skaane,
Naar vi vor Tro kun sætte paa,

*) Vor bekendte Jule-Sang »O Jesu Christ, som Manddom tog.«